

Valvira

Sosiaali- ja terveysalan
lupa- ja valvontavirasto

Terveydensuojelulain 13 §:n mukaisen ilmoitusmenettelyn soveltamisohje

Julkiset huvi-, kokoontumis- ja majoitushuoneistot

Sisällysluettelo

1. Johdanto	3
2. Majoitushuoneistot	3
2.1 Terveysturvallisuuden mukaan ilmoituksenvarainen majoitustoiminta	4
Taulukko 1 Esimerkkejä majoitushuoneistoista ja niiden ilmoituksenvaraisuudesta.	6
3. Julkiset hivi- ja kokoontumishuoneistot	8
3.1 Terveysturvallisuuden mukaan ilmoituksenvarainen julkinen hivi- tai kokoontumishuoneisto	8
Taulukko 2 Esimerkkejä hivi- ja kokoontumishuoneistoista ja niiden ilmoituksenvaraisuudesta.	10
Liite 1. Kokoontumistilaan liittyviä säädöksiä ja ohjeita:	12

1. Johdanto

Terveydensuojelulain (763/1994) 13 §:n 1 momentin 2 –kohdan mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä viimeistään 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista kirjallinen ilmoitus kunnan terveydensuojeluviranomaiselle julkisen huvi-, kokoontumis- tai majoitushuoneiston perustamisesta ja käyttöönotosta. Ilmoitus on tehtävä myös toiminnan olennaisesta muuttamisesta. Toiminnanharjoittajan vaihtumisesta on ilmoitettava kunnan terveydensuojeluviranomaiselle.

Terveydensuojeluviranomainen tarkastaa ilmoituksen ja tekee siitä päätöksen. Terveydensuojeluviranomainen voi päätöksessään toiminnanharjoittajaa kuuluttuaan antaa terveyshaittojen ehkäisemiseksi tarpeellisia määräyksiä taikka, jos terveyshaittaa ei voida muutoin estää, kieltää toiminnan harjoittamisen kyseisessä paikassa (terveydensuojelulaki 15 §).

Majoitushuoneistoa koskevasta ilmoituksesta ja mahdollisesta tarkastuskäynnistä huoneistoon on ilmoitettava sen kihlakunnan poliisilaitokselle, jonka toimialueella huoneisto sijaitsee, ja alueen pelastusviranomaiselle (terveydensuojelulaki 15 §).

Soveltamisohjeen mukaiset huoneistot ja toiminnat ovat monen eri viranomaisen toiminta- ja valvontakenttää. Ilmoituksen käsittelyssä on huomioitava yhteistyö eri viranomaisten kanssa. (poliisi, pelastusviranomainen, rakennusvalvonta- ja työsuojeluviranomainen).

2. Majoitushuoneistot

Majoitustoimintaan liittyvät käsitteet on määritelty mm. majoitus- ja ravitsemistoiminnasta annetussa laissa (308/2006, myöhemmin MARA). Lain 1 §:n mukaan majoitustoiminnalla tarkoitetaan ammattimaisesti tapahtuvaa kalustettujen huoneiden tai muiden majoitustilojen tarjoamista tilapäistä majoitusta tarvitseville asiakkaille.

Lain perusteluissa (HE 138/2004) todetaan, että ammattimaisuutta arvioitaessa olennaista on, että toiminnalla tähdätään taloudelliseen tulokseen. Merkitystä ei ole sillä, tuottaako toiminta tosiasiallisesti voittoa. MARA laki määrittelee toiminnanharjoittajien velvollisuudeksi mm. tehdä matkustajailmoitukset ja pitää matkustajarekisteriä. Laki tekee selkeän rajauksen majoitustoiminnan ja asuinhuoneiston vuokrauksesta annetun lain (481/1995) mukaisen asumisen suhteen.

Lain perusteluissa mainittuja soveltamisalaan kuuluvia toimintoja ovat mm.

hotellit, motellit, maatilamatkailu, retkeilymaja, täyshoitola, lomakeskus, aamiaismajoitus ja loma-asuntojen ammattimainen tarjoaminen. Soveltamisalaan kuuluu myös majoituspalvelun tarjoaminen tasoltaan vaatimattomassa huoneistossa, kuten asuntolassa tai yömajassa. Opiskelija-asuntoja käytetään oppilaiden lomaaikana myös kesähotellina, jolloin osa huoneistoista voi olla asukkaansa hallinnassa huoneenvuokrasopimuksen perusteella ja muissa huoneissa/huoneistoissa asukas on hotellivieraana. Viime vuosina yleistynyt asuntohotellitoiminta, jossa viikko- tai kuukausikorvausta vastaan luovutetaan yleensä kalustetun huoneiston käyttöoikeus, on yleensä pidettävä majoitustoimintana.

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävät lain 2 §:n mukaan yksityisten sosiaalipalvelujen valvonnasta annetussa lain (603/1996) tarkoittamat yksityisen palveluntuottajan tarjoamat sosiaalihuollon asumispalvelut, kuljetukseen liittyvä majoitus kulkuvälineessä tai yhteisön, säätiön tai laitoksen omalle henkilöstölle tarkoitetun loma-asunnon tai muun majoitustilan tarjoaminen. Lain perustelujen mukaan laki ei myöskään koske toimintaa, joka on satunnaista, jota harjoitetaan taloudellista hyötyä tavoittelematta tai asuinhuoneiston vuokrauksesta annetun lain mukaista huoneenvuokrausta. Toimintaa voidaan pitää satunnaisena, jos se on kertaluonteista tai vain hyvin harvoin toistuvaa (esim. kesätapahtuman yhteydessä yksityishenkilö majoittaa kotiinsa vieraita).

Leirintäalueen perustamisesta ja käyttöönnotosta on määrätty ulkoilulaissa (606/1973). Terveydensuojelulain 13 § mukaan leirintäalue itsessään ei ole ilmoituksenvarainen. Lomakeskuksen ja leirintäalueiden mökit ja muut kiinteät majoitukseen tarkoitetut majoitustilat ovat kuitenkin terveydensuojelulain nojalla ilmoitusvelvollisia (julkisia majoitushuoneistoja). Leirintäalueen sisällä voi olla terveydensuojelulain mukaan ilmoituksenvaraisia toimintoja (esim. yleinen uimaranta, yleinen sauna jne).

2.1 Terveydensuojelulain mukaan ilmoituksenvarainen majoitustoiminta

Terveydensuojelulain mukaan ilmoituksenvaraiseksi majoitushuoneistoksi voidaan lukea pääsääntöisesti MARA lain soveltamisalaan kuuluvat huoneistot. MARA lain soveltamisperiaatteista poiketen terveydensuojelulain ilmoituksenvaraisuuden piiriin luetaan kuuluvaksi myös julkinen majoitushuoneisto, jonka toiminnassa ei tavoitella taloudellista hyötyä (esim. hyväntekeväisyystoimintaan liittyvä yömaja).

Ilmoituksenvaraisuuden ulkopuolelle jäävät yksityisen kodin yhteydessä tapahtuva majoittaminen (ei erillisiä majoitushuoneita tai tiloja) tai yksityishenkilön tilapäiseen majoittamiseen tarjoama omassa käytössä oleva loma-asunto. Henkilöitä tai ryhmiä saatetaan myös majoittaa tilapäisesti tiloihin, joita ei ole tarkoitettu majoittamiseen (esim. koululaiset koulun liikuntatiloihin, urheilijoiden majoitus

parakkeihin/telttoihin urheilutapahtumassa). Vaikka terveydensuojelulain mukaisista majoitushuoneistoista koskevaa ilmoitusta ei näistä toiminnoista vaadita, tulee toiminta järjestää siten, että terveyshaittaa ei synny. Terveydensuojeluviranomaisella on mahdollisuus antaa tarpeen mukaan yksittäisiä määräyksiä terveyshaitan ehkäisemiseksi (esim. hygieniaan tai talousveteen liittyen).

Lomakeskuksen ja leirintäalueiden mökit ja muut kiinteät majoitukseen tarkoitettavat majoitustilat ovat tämän ohjeen mukaan ilmoitusvelvollisia.

Hotelleissa, leirintäalueilla sekä muun majoitustoiminnan yhteydessä majoittuvien käyttöön tarkoitetut oheistilat - kuten sauna- ja uima-allastilat sekä majoittuvan asiakkaan käyttöön tarkoitetut yhteiset muut tilat - käsitellään majoitustoimintaan liittyvän ilmoituskäsittelyn yhteydessä majoituksen oheistiloina. Majoitustoimintaa koskevaan päätökseen on kirjattava oheistoiminnat, joita päätös koskee.

Majoituspalvelun yhteydessä tarjotaan usein erilaisia kokoontumistiloja (auditoriot, luentosalit) majoittuvien asiakkaiden tai muiden käyttöön. Kokoontumistilat käsitellään majoitustoimintaa koskevan ilmoituskäsittelyn yhteydessä, jolloin myös ne kirjataan päätökseen vastaavasti kuin muut oheistilat. Majoitustoiminnan yhteydessä sijaitsevat yleiset kuntosalit ja muut liikuntatilat (palvelua tarjotaan myös muille kuin majoittuville), kauneushoitolat, solariumit ja kampaamot yms. ovat yleensä toiminnallisesti omia kokonaisuuksia ja niiden ilmoituksenvaaraisuus määräytyy terveydensuojelulain 13 §:n mukaisesti erikseen. Ilmoitusten viranomaiskäsittely samaan toimintakokonaisuuteen kuuluvassa yksikössä tulee pyrkiä sovittamaan yhteen. Kohdetta valvotaan sen pääkäyttötarkoituksen mukaisena kohteena oheistiloineen.

Mikäli toimintayksiköllä on oma vedenhankintajärjestelmä, tulee talousvettä valvoa terveydensuojelulain säädösten mukaisesti (STMa 461/2000 tai 401/2001).

Mikäli toimintayksiköllä on yleinen uima-allas, allasveden laatua valvotaan Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 315/2002 mukaisesti, kuten asetusta koskevassa soveltamisoppaassa kerrotaan.

Taulukko 1 Esimerkkejä majoitushuoneistoista ja niiden ilmoituksenvaraisuudesta.

<i>Toimintatyyppi</i>	<i>Terveysturvallisuuden ilmoitusvelvollisuus</i>	Huomioita
Aamiaismajoitus (Bed and breakfast)	Kyllä	Erillisiä majoitukseen tarkoitettuja tiloja
Henkilöiden tai ryhmien majoittaminen lyhyeksi ajaksi tiloihin, jotka eivät ole varsinaisesti majoittumiseen tarkoitettuja	Ei	Esim. koululaisten tai urheilu- ja muihin tapahtumiin osallistuvien majoittuminen koulujen liikuntatiloihin, parakkeihin tai teltoihin,
Hotelli	Kyllä	Myös esim. satamaan ankkuroidussa laivassa majoitus
Hostellit, kuten retkeilymajat, retkeilyhotellit, kesähotellit	Kyllä	
Huoneistohotellit	Kyllä	
Lomakeskuksen ja leirintäalueiden mökit ja muut kiinteät majoitukseen tarkoitettavat majoitustilat sekä muu loma-asuntojen ammattimainen tarjoaminen	Kyllä	Yksityishenkilön omassa käytössä olevan loma-asunnon tarjoaminen majoitusta varten välitysliikkeen kautta tai suoraan asiakkaalle voidaan rajata ilmoituksenvaraisuuden ulkopuolelle. Karavaanarialueiden ja vierasvenesatamien oheistilat ovat ilmoituksenvaraisia
Kuljetukseen liittyvä majoitus kulkuvälineissä	Ei	
Maatilamatkailutoiminnan yhteydessä tapahtuva majoitus	Kyllä	Ilmoitusvelvollisuudelle ei rajoituksia majoitettavien määrässä tai toiminta-ajassa
Motelli/matkustajakoti	Kyllä	
Oppilaitosten asuntolat	Ei	Oppilasasuntolat toimivat kesäisin usein kesähotelleina (vaatii ilmoituksen)

Tilapäiseen majoittamiseen tarkoitetut asuntolat, yömajat, pakolaisten vastaanottokeskukset	Kyllä	Ei työsuhteasuntolat tai vastaavat asunnot
Täysihoitola	Kyllä	
Yritysten, säätiöiden, urheilu- ja metsästysseurojen, yhdistysten yms. omalle henkilöstölleen, omille työntekijöilleen tai omille jäsenilleen tarkoitettu loma-asunto tai muu majoitustila	Ei	Esim. marjanpoimijoiden tilapäinen majoittaminen (käytöstä poistetut koulutilat). Jos tilaa vuokrataan tai tarjotaan ulkopuolisten käyttöön, kysymyksessä julkinen majoitushuoneisto (vaatii ilmoituksen).

3. Julkiset huvi- ja kokoontumishuoneistot

Eri viranomaisten toimintaa ohjaavassa lainsäädännössä ei ole yksiselitteistä määritelmää sille, minkälaiset tilat luokitellaan julkisiksi huvi- ja kokoontumishuoneistoiksi.

Yleisesti voidaan todeta, että kokoontumishuoneistolla tarkoitetaan tilaa, jota käytetään erilaisiin yleisötilaisuuksiin tai tapahtumiin. Maankäyttö- ja rakennusasetus (895/1999) 54 §:n mukaan kokoontumistilaa koskevassa rakennusluvassa tai toimenpideluvassa vahvistetaan kyseisessä tilassa samanaikaisesti sallittujen henkilöiden määrä.

3.1 Terveysuojelulain mukaan ilmoituksenvarainen julkinen huvi- tai kokoontumishuoneisto

Terveysuojelulain mukaisen julkisen huvi- ja kokoontumishuoneiston määritelmän lähtökohtana voidaan pitää kokoontumislain määritelmä yleisötilaisuudesta. Määritelmä ei sellaisenaan kuitenkaan kuvaa terveystuojelulain ilmoituksenvaraisuutta, vaan sitä tulee soveltaen käyttää määrittelyssä hyväksi.

Terveystuojelulain mukaan ilmoituksenvaraisia julkisia huvi- ja kokoontumishuoneistoja voivat olla sisätilat, joissa järjestetään yleisölle erilaisia juhlia, tansseja sekä taiteen esittämiseen liittyviä näytöksiä. Tällaisia sisätiloja olisivat mm. teatteri-, ooppera-, baletti-, sirkus- ja elokuvahuoneistot.

Terveystuojelulain mukaan ilmoituksenvaraisia huoneistoja voivat olla myös erilaiset kongressikeskukset, auditoriot/muut kokoustilat, lasten sisäleikkipuistot sekä urheiluhallit, joissa on yleisötiloja. Yleisötapahtumiin tarkoitettujen urheiluhallien ja vastaavien liikuntatilojen terveystuojelulain mukainen ilmoituksenvaraisuus voi koskea sekä kokoontumistilaa että liikuntatilaa, jolloin niiden ilmoituskäsittelyn yhteydessä huomioidaan tila sekä kokoontumistilana että liikuntatilana. Tällaiset tilat ovat usein monikäyttöisiä, jolloin liikuntakäytön ja yleisölle tarkoitettujen urheilutapahtumien lisäksi niissä voidaan järjestää myös muita tapahtumia (esim. jäähallissa/urheiluhallissa messuja tai esityksiä).

Huvi- ja kokoontumistilan yhteydessä voi sijaita asiakkaiden käyttöön tarkoitettuja oheistiloja, kuten sauna ja uima-allastiloja, jotka käsitellään ilmoituskäsittelyn yhteydessä huvi- ja kokoontumistilan oheistiloina. Ilmoitusta koskevaan päätökseen on kirjattava oheistilat, joita päätös koskee. Kohdetta valvotaan sen pääkäyttötarkoituksen mukaisena kohteena oheistiloineen.

Koulujen ja oppilaitosten auditoriot ja vastaavat kokoontumistilat voidaan katsoa olevan kiinteä osa ao. toimintaa, joten nämä tilat ovat osa koulun tai oppilaitoksen toimintaa. Näitä tiloja ei siten käsitellä erillisinä kokoontumistiloina.

Majoitustoiminnan yhteydessä voi myös sijaita kokoontumistiloja (kts. kohta majoitushuoneistot).

Terveydensuojelulain mukaan ilmoituksenvaraisina julkisina kokoontumishuoneistoina pidetään myös uskonnollisten yhdyskuntien kokoontumiseen tarkoitettuja tiloja, kuten leirikeskustoja, seurakuntataloja ja kirkkoja.

Mikäli toimintayksiköllä on oma vedenhankintajärjestelmä, tulee talousvettä valvoa terveydensuojelulain säädösten mukaisesti (STMa 461/2000 tai 401/2001).

Mikäli toimintayksiköllä on yleinen uima-allas, allasveden laatua valvotaan Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 315/2002 mukaisesti, kuten asetusta koskevassa soveltamisoppaassa kerrotaan.

Taulukko 2 Esimerkkejä huvi- ja kokoontumishuoneistoista ja niiden ilmoituksenvaraisuudesta.

<i>Toimintatyyppi</i>	<i>Terveysuojelulain ilmoitusvelvollisuus</i>	Huomioita
Bingohallit, pelisalit ja -kasinot	Kyllä	
Galleriat, taidegalleriat, museot, kirjastot	Ei	
Kerhotilat ja leirikeskukset	Kyllä	Tiloja käytetään yleisesti erilaisiin tapahtumiin ja käyttäjäryhmiä ei yleensä rajata, esim. seurakuntien, järjestöjen, kuntien yms. kerho- ja leirikeskukset, nuorisotalot. Erilaisissa kerhotilassa voidaan järjestää mm. lasten iltapäiväkerhotoimintaa
Kirkot, merimieskirkot sekä muut uskonnollisten yhdistysten tilat (esim. tsasounat , rukouskappelit, siunauskappelit)	Kyllä	Mikäli tila on hyvin rajatun ryhmän käytössä, eikä tilaa anneta ryhmän ulkopuolisten tilapäiseen käyttöön (esim. häät), voidaan tila rajata terveysuojelulain ilmoituksenvaraisuuden ulkopuolelle
Lasten sisäleikkipuistot	Kyllä	
Luentosalit ja auditoriot muualla kuin koulujen tai oppilaitosten yhteydessä	Kyllä	Koulut ja oppilaitokset (mm. perusopetuskoulut, lukiot, ammattikorkeakoulut, yliopistot, kansalaisopistot) ilmoituksenvaraisuus STM:n huoneistoasetus (167/2003) 1 –kohta
Messu- ja Kongressikeskukset	Kyllä	
Ooppera- ja konserttisalit	Kyllä	

Odotusaulat (linja-auto- ja rautatieasemat, terveyskeskusten ja sairaaloiden odotusaulat, yritysten asiakkaille tarkoitettut tilat yms.) ja kauppakeskusten aulat	Ei	
Sirkukset, baletti-, juhlahuoneistot sekä muut esityksiin ja tapahtumiin tarkoitettut sisätilat	Kyllä	Jatkuva käyttötarkoitus
Stadion- ja katsomorakennukset	Ei	ulkoilmakatsomot ja vastaavat
Tanssisalit ja -lavat	Kyllä	Tanssi- ja balettikoulut; ilmoituksenvaraisuus STM:n huoneistoasetuksen (167/2003) 1 –kohdan mukaan Ravintolasalit ja vastaavat; ilmoituksenvaraisuus terveydensuojelulain 13 §:n 1 –kohdan mukaan silloin, kun tila sijaitsee rakennuksessa, jossa on asuinhuoneistoja. Mikäli tanssilava sijaitsee ulkotiloissa, ei vaadi ilmoitusta.
Teatterit, Elokuvateatterit	Kyllä	Ei ulkoilmateatterit, ellei TsL 13§:n 1-kohta tule sovellettavaksi niiden kohdalla
Yritysten, säätiöiden, urheilu- ja metsästysseurojen, yhdistysten, kuntien, valtion yms. oman henkilökunnan tai jäsenten käyttöön tarkoitettut kokoontumistilat ja juhlahuoneistot	Ei	Jos tiloja annetaan tai vuokrataan ulkopuolisten käyttöön, on ne luettava julkisiksi kokoontumistiloiksi Esim. metsästysseurojen ja kyläyhdistysten ylläpitämät tilat, kaupungintalojen juhlahuoneistot
Urheiluhallit, monitoimihallit, pelisalit (jäähallit, maneesit, carting-radat, snookersalit), raviratojen sisäkatsomot	Kyllä	Ovat usein myös STM:n huoneistoasetuksen (167/2003) 4 kohdan mukaisia liikuntatiloja

Liite 1. Kokoontumis- ja majoitushuoneistoihin liittyviä säädöksiä ja ohjeita:

Terveydensuojelulaki (763/1994)

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus eräistä terveydensuojelulaissa tarkoitetuista huoneistoista tai laitoksista sekä ilmoituksesta liikkuvasta ajoneuvosta tai laitteesta (167/2003)

Terveydensuojeluasetus (1280/1994)

Asetuksessa säädetään mm. terveydensuojelulain mukaisesta ilmoituksesta, ilmoituksen sisällöstä, ilmoituksen käsittelystä sekä ilmoitusta koskevan päätöksen sisällöstä.

Laki majoitus ja ravitsemustoiminnasta (308/2006)

Kokoontumislaki (530/1999)

Laki julkisista huvitilaisuuksista on kumottu kokoontumislailalla (530/1999). Samalla kumoutui laki yleisistä kokouksista (6/1907).

Kokoontumislain mukaan tarkoitetaan

- *yleisellä kokouksella mielenosoitusta* tai muuta *kokoontumisvapauden käyttämiseksi järjestettyä tilaisuutta*

- *yleisötilaisuudella yleisölle avoimia huvitilaisuuksia, kilpailuja, näytöksiä ja muita niihin rinnastettavia tilaisuuksia.*

Määrittely vastaa periaatteiltaan kumotun julkisista huvitilaisuuksista annetun lain määritelmää julkisesta huvitilaisuudesta. Lain perustelujen (HE 145/1998) mukaan yleisötilaisuuksia olisivat muun muassa erilaiset juhlat, tanssit ja taiteen esittämiseen liittyvät näytökset kuten teatteri-, ooppera-, baletti-, sirkus- ja elokuvanäytökset sekä konsertit ja näyttelyt. Kokoontumislakia sovellettaisiin myös sellaisiin ravintoloissa järjestettäviin yleisötilaisuuksiin, jotka eivät kuulu ravintolan tavanomaiseen toimintaan (asetus majoitus- ja ravitsemisliikkeistä 9 §). Muut kuin taiteen esittämistä koskevat näytökset ja näyttelyt kuuluisivat myös yleisötilaisuuksien ryhmään. Tällaisia olisivat esimerkiksi erilaiset kaupalliset tilaisuudet kuten messut ja mainostapahtumat, eläinten tai esineiden esittely arvostelua tai myyntiä varten sekä ilmailu- ja urheilunäytökset. Yleisötilaisuuksia olisivat myös erilaiset kilpailut ja joukkueottelut sekä huvipuisto- ja tivolitapahtumat. Lisäksi muussa kuin kokoontumisvapauden käyttämistarkoituksessa järjestetyt kulkueet, kuten juhla- ja mainoskulkueet, kuuluisivat yleisötilaisuuksien ryhmään.

Maankäyttö- ja rakennusasetus (895/1999) 54 § Kokoontumistilat

Pykälän mukaan kokoontumistilaa koskevassa rakennusluvassa tai toimenpideduvassa vahvistetaan kyseisessä tilassa samanaikaisesti sallittujen henkilöiden määrä (katso Rakennusmääräyskokoelma F 2)

Rakennusmääräyskokoelma F 1 Esteetön rakentaminen

Määräyksen mukaan katsomoiden, auditorioiden, juhla-, kokous- ja ravintolasalien, opetussalien ja –luokkien ja vastaavien kokoontumistilojen on sovelluttava myös liikunta- ja toimintaesteisen käyttöön.

Rakentamismääräyskokoelma F 2 Rakennuksen käyttöturvallisuus

Määritely mm. kokoontumistilan enimmäishenkilömäärän määräytymisperusteet kappaleessa 4 "Kokoontumistilan turvallisuus".

Rakennusmääräyskokoelmassa E 1 Rakennusten paloturvallisuus

Rakennukset tai niiden palo-osastot ryhmitellään rakennusten pääkäyttötavan perusteella. Määräyksessä on esimerkein lueteltu yleisimpiä rakennusten käyttötapoja (asunnot, majoitustilat, hoitolaitokset, kokoontumis- ja liiketilat, työpaikkatilat, tuotanto- ja varastotilat, autosuojat). Kokoontumis- ja liiketiloiksi katsotaan tilat, jotka yleensä ovat päivä- tai iltakäytössä ja joissa on merkittävästi yleisöä tai asiakkaita. Esimerkkinä mainitaan ravintolat, myymälät, koulut, urheiluhallit, näyttelyhallit, teatterit, kirkot, kirjastot, päivähoitolaitokset.

Valvira

Sosiaali- ja terveysalan
lupa- ja valvontavirasto

PL 210

00531 Helsinki

Lintulahdenkatu 10, 00500 Helsinki

Säästöpankinranta 2 A, 00530 Helsinki

Puh. (09) 772 920

Faksi (09) 3927 2799

Sähköposti: [valvira\(at\)valvira.fi](mailto:valvira(at)valvira.fi)

www.valvira.fi

www.valvira.fi